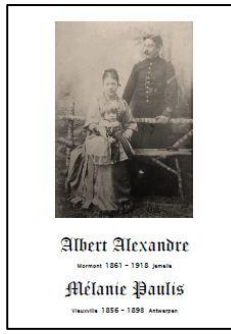

1

2

(ongehuwd)

Cornelia BARENTSEN
1818 - 1892

Leunis BARENTSEN
1817 - 1885

Francina MINDERHOUT
1824 - 1859

Joost BARENTSEN

1842 - 1916

1

Suzanna BARENTSEN

1854 - 1934

Leunis BARENTSEN
1884 - 1955

Albert BARENTSEN
1915 - 1985

(ongehuwd)

Catherine ALEXANDRE
1837 - 1915

Célestin PAULIS
1799 - 1862

Anne-Joseph FAGNOULLE
1833 - 1897

Albert ALEXANDRE

1861 - 1918

2

Melanie PAULIS

1856 - 1893

Florentine ALEXANDRE
1890 - 1944

Josephus JANSSEN
1807 - 1868

Rosina PUT
1813 - 1896

Joannes VAN HOVE
1827 -

Elisabeth DIJCK
1822 -

August JANSSEN

1848 - 1921

3

Philomena VAN HOVE

1856 - 1921

Leonard JANSSEN
1886 - 1962

Els JANSSEN
1918 - 2008

Ludovicus V. EVERBROECK

Jeanne BOS

Carolus VERHEYEN
1826 - 1874

Elisabeth VAN CAMP
1830 - 1907

Jan VAN EVERBROECK

1863 - 1940

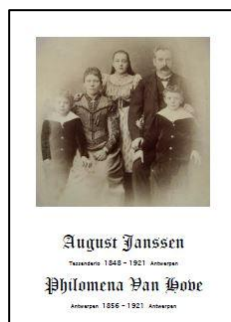
4

Caroline VERHEYEN

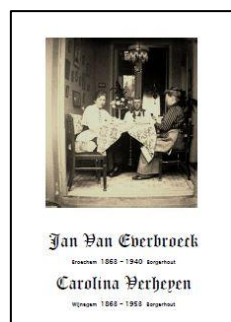
1863 - 1953

Elisabeth V. EVERBROECK
1889 - 1975

3

4

maart 1913

Albert Alexandre ligt in bed in een grote slaapzaal van het Militair Hospitaal in Beverlo. Hij is al een tijdje ziek, het ging van kwaad naar erger. Hij hield het niet meer vol in Fortje 6 en moet nu een paar maanden hier op krachten komen. Daarna zal hij wellicht om medische redenen op verlof worden gesteld en de kazerne verlaten. Hij denkt aan zijn 23-jarige dochter Florentine. Ze heeft 5 jaar op pensioonaat gezeten, eerst 3 jaar in Brugge en dan 2 jaar in Luik. En net nu ze terug thuis woont en haar loopbaan als lerares op het Kiel is begonnen, is hij zelf uit Antwerpen verdwenen. Hij mist ook wel zijn 20 jaar jongere vrouw Hortense maar absoluut niet de drukte van de peuters Marcelin van 4 jaar en Albert van 2 jaar. Dank zij haar ouders in Jemelle, heeft Hortense al een woning gevonden in de buurt van het ouderlijk huis: Haversin 44 in de gemeente Serinchamps. Als Albert binnen een paar maand uit het hospitaal ontslagen wordt, zullen ze daar naar toe verhuizen. Hopelijk wachten er hem nog een paar rustige jaren. Zijn gedachten dwalen onvermijdelijk even weg naar die mooie tijd in Vieuxville met zijn **Melanie** en kleine Florentine en het huisje aan de Truchette. Het is gewoon niet te geloven dat dat weeral 20 jaar achter hem ligt. **Florentine** komt elke morgen, iets over 8 uur, op weg van het Fortje naar de Blekke School in de De Bosschaertstraat, een jongeman tegen, een paar jaar ouder dan zij. Elke morgen op ongeveer dezelfde plaats op het pad over het Wilrijkse Plein. Hij loopt in de richting van de Wilrijkse poort, heeft altijd een strohoed op, zijn ene hand in zijn broekzak, in zijn andere hand een sigaret. In het voorbijgaan kijken ze mekaar vluchtig aan en de laatste dagen is er die wederzijdse glimlach... Maar ja, binnenkort zullen haar vader en stiefmoeder uit het Fortje vertrekken en zal zij elders gaan wonen en deze jongeman nooit meer ontmoeten. In de Wittestraat 106 is een kamer vrij, ze is van plan die te huren en dus zal ze 's morgens nooit meer over het Wilrijkse Plein lopen...

Ondertussen zit **Joost Barentsen** in zijn zetel over de Oude Vlissingse Weg in Middelburg te staren. Af en toe leest hij een stukje uit de Zeeuwse Courant. Zijn 71-jarige ogen willen niet meer zo goed mee. Bijna een jaar na die verschrikkelijke ramp met de Titanic staat er elke dag nog wel een artikel in over de gevolgen. Het gebeuren heeft hem wel aangegrepen. Hij denkt telkens terug aan de lange zeereizen die hij zelf ooit maakte. 50 jaar geleden nam de reis naar Batavia rond Kaap de Goede Hoop wel drie maanden in beslag. Toen hij 17 jaar later terugkwam, duurde de vaart nog slechts 3 weken door het nieuwe Suez-kanaal. **Suzanna** komt met de boodschappen binnen. Met haar 59 jaar kan ze best nog een heel stuk lopen met die zware tas. Al was het natuurlijk heel wat gemakkelijker toen ze de kruidenierswinkel aan de Dampoortsingel open hield. Toen kon ze al wat ze nodig had zo maar uit het rek halen. Tja, het is weeral een paar weken geleden dat ze nog een brief van **Leunis** ontvingen. Maar het zal hem wel goed gaan. Ze zijn zo gelukkig dat hij een baan gevonden heeft in Antwerpen, in een fabriek van automobielen. Het zag er hier op Walcheren voor hem niet goed uit. Zou hij al een vrouwke ontmoet hebben? Misschien wel, misschien daarom dat hij zo weinig tijd heeft om te schrijven? Dat Leunis, elke morgen op weg van zijn kamer in de Abdijstraat 232 naar de Minerva-fabriek, droomt van het geheimzinnige meisje op de Wilrijkse Plein, weten ze niet. En dat hij dat meisje binnenkort niet meer zal tegenkomen, weet Leunis zelf niet...

Op hetzelfde ogenblik zit ook **Gust Janssen** in zijn zetel maar hij heeft uitzicht over de De Keyserlei. Al 10 jaar rijdt er de elektrische tram en nu is er ook de elektrische verlichting... En meer voitures automobiles dan vroeger... De vooruitgang staat niet stil. Zijn zoon Leonard vindt dat je bij de tijd moet blijven en daarin helemaal mee moet gaan. Hij spreekt zelfs over een raccordement telephonique. Gust's oude vader moest het weten. De man heeft nooit iets anders dan de boerderij in het landelijke Tessenderlo gekend. 105 zou hij dit jaar geworden zijn. Gust hoort het pianospel van zijn zoon Leonard. Meesterlijk hoe die met zijn handen over de toetsen zweeft. Heeft hij van mij, die vaardige handen, mijmert Gust. 50 jaar geleden kapte hij in Keulen beelden voor de torens van de domkerk uit de ruwe steen... Gust leest de Vlaamsgezinde "De Schelde". Eigenlijk is hij wel fier dat zijn schoonzoon, Gust van zijn Bertha, een geslaagde uitgever is. Ze gaan een nieuwe drukkerij met woonhuis bouwen aan de Kerkstraat 9. Gust heeft de eerste ontwerpplannen al mogen zien en hij is er echt van onder de indruk. Hij is 32 jaar lang waard geweest in een estaminet aan de overzijde van de straat, het Vlaamsch Huis, en twee jaar geleden heeft zijn jongste zoon Leonard de zaak overgenomen en voortgezet aan deze kant van de De Keyserlei. Gust helpt uiteraard nog wel mee beneden als het druk is maar geniet als elke 65-jarige ook meer en meer van zijn rust. Zijn vrouw **Philomena Van Hove** is er ook al 57 maar dat zou je absoluut niet zeggen, zeker niet als ze weer haar kuren krijgt en met groen geverfd haar rondloopt. Daar zal haar afkomst uit het Sint-Andries-kwartier wel voor iets tussen zitten? Leonard vertelde gisteren dat de grote wasserij aan de Bleekhof in Borgerhout gaat sluiten. Hij zal binnenkort een andere wasplaats voor de tafelkleden moeten vinden. **Leonard** heeft ook nog een andere baan als agent voor een Londense brouwerij. Een druk leven dus. En in zijn vrije tijd speelt hij piano, dirigeert hij een amateur-symphonieorkest en oefent zelfs goocheltoeren waar hij op familiefeestjes mee uitpakt. Genoeg om handen dus. Teveel eigenlijk. Philomena wordt er erg ongerust van want Leonard is er onderhand al 27 en als hij al zijn tijd in zijn drukke bezigheden blijft steken, zal hij nooit een vrouw vinden. Ze zal niet zomaar aan de arm van haar moeder komen binnenlopen....

Amper 700 meter daarvandaan, is ook **Caroline Verheyen** diep aan het nadenken. Ze is dan al wel 50 jaar maar stilzitten kan ze absoluut nog niet. Haar man, **Jan Van Everbroeck**, is alle dagen de deur uit naar de Wood-fabriek. Hij verdient er als "appreteur" goed zijn kost maar Caroline ziet van dat geld niet veel. Jan heeft een nogal groot gat in zijn hand. Ze wil best zelf werken en geld verdienen. Maar wat? Ze wonen al 7 jaar in de Langstraat 15 en ze heeft al die tijd lopen dromen en in gedachten een plan uitgewerkt om achter het huis een wasserij te bouwen. Nu er geruchten gaan dat de grote wasserij aan de Bleekhofstraat gaat sluiten, staat haar besluit vast. Volgende week stapt ze naar een aannemer. Hoe dan ook, elke zondag trekt ze er met haar dochter Elisabeth ("**Alice**") van 24 jaar op uit. Hun beste kleren aan, eerst naar de mis in de Sint Jozefkerk aan de Loosplaats en dan "flaneren" waar alle Antwerpenaren flaneren, langs het stadspark en de De Keyserlei. En uiteraard eindigen met een koffie in één van de estaminets daar. Een keer zitten ze in de Vlaamsche Leeuw, het vrij nieuwe estaminet naast de Hulstkamp. De jonge waard daar valt Alice wel op, hij is heel erg vriendelijk maar hij heeft een baardje en zal dus wellicht pater willen worden. Heel jammer maar dat zal dus nooit iets worden...

Nu komen we aan een bijzondere gebeurtenis.
Op mijn dagelijkse gang van het Kiel naar de
fabriek, 's morgens even acht uur, ontmoet ik
een meisje. Dat is niets bijzonders nietwaar?
Daar de volgende morgenden kwam ik ze regel-
matig tegen. De weg was eenzaam en het meisje
vond ik flink en aangenaam. Men is jong, dus
iedere morgen opnieuw zag ik al naar haar uit.
Ik durfde verwonderstellen dat zij ook wel naar mij
uitzag. We zagen in het voorbijgaan naar elkaar en
het werd een glimlach, dan... was het uit, ze
was en bleef weg.

Tot ik op zekerem avond in de Brederodestraat plots
tegenover het meisje van het plein stond. Ik groette.
Zij zag verrast op en glimlachte. En verder?

We wandelden samen op naar het Kiel. We spraken
over de boeken die in dien tijd opgang maakten:

„Kleine Johannes“ van Van Eden. De boeken van Borelli van
Justus Van Maurik enz. Ze hield zich bezig met Engelse
letterkunde in het vooruitzicht examen te doen als onder-
wijzeres in de Engelse taal. Zoo konden we beide vol-
doende van die taal om te spreken over de eigenaardig-
heden er van. Onze conversatie vertiep zoo vlot dat
we eenmaal op het Kiel aangekomen, nog een straatje
om liepen. Toen ik ze daarna meer na haar avondschool
ontmoette, was er geen sprake van toevalligheid.

Uit het boek van Grootva Leunis

2013

Leunis Barentsen en Florentine Alexandre zien elkaar inderdaad van de ene dag op de andere niet meer, 's morgens op het Wilrijkse Plein. Maar ze komen elkaar even later toch weer tegen op het Kiel en het klikt en ze hebben 4 kinderen waaronder **Albert**, de oudste zoon.

Leonard Janssen scheert zijn baardje af en het klikt met Elisabeth (Alice) Van Everbroeck daar in het café "De Vlaamsche Leeuw" op de De Keyserlei en ze hebben een dochter Elisabeth ("**Els**").

Wanneer die **Albert Barentsen** en die **Els Janssen** rond de 30 zijn, willen ze toch wel alle twee dezelfde avondcursus gaan volgen, aan hetzelfde instituut, in hetzelfde jaar, op dezelfde dag. En het klikt en ze hebben 3 kinderen...

Hooger Instituut
voor
Kunstgeschiedenis en Oudheidkunde
Antwerpen.

Getuigschrift.

De ondergeteekenden verklaren dat
Janssen Elza
de lessen van het academisch jaar 1911-1912
gevolgd, en met Onderscheiding
het examen over de hiernavenstaande vakken
heeft afgelegd.

Antwerpen, 5 Augustus 1912

Antwerpen.

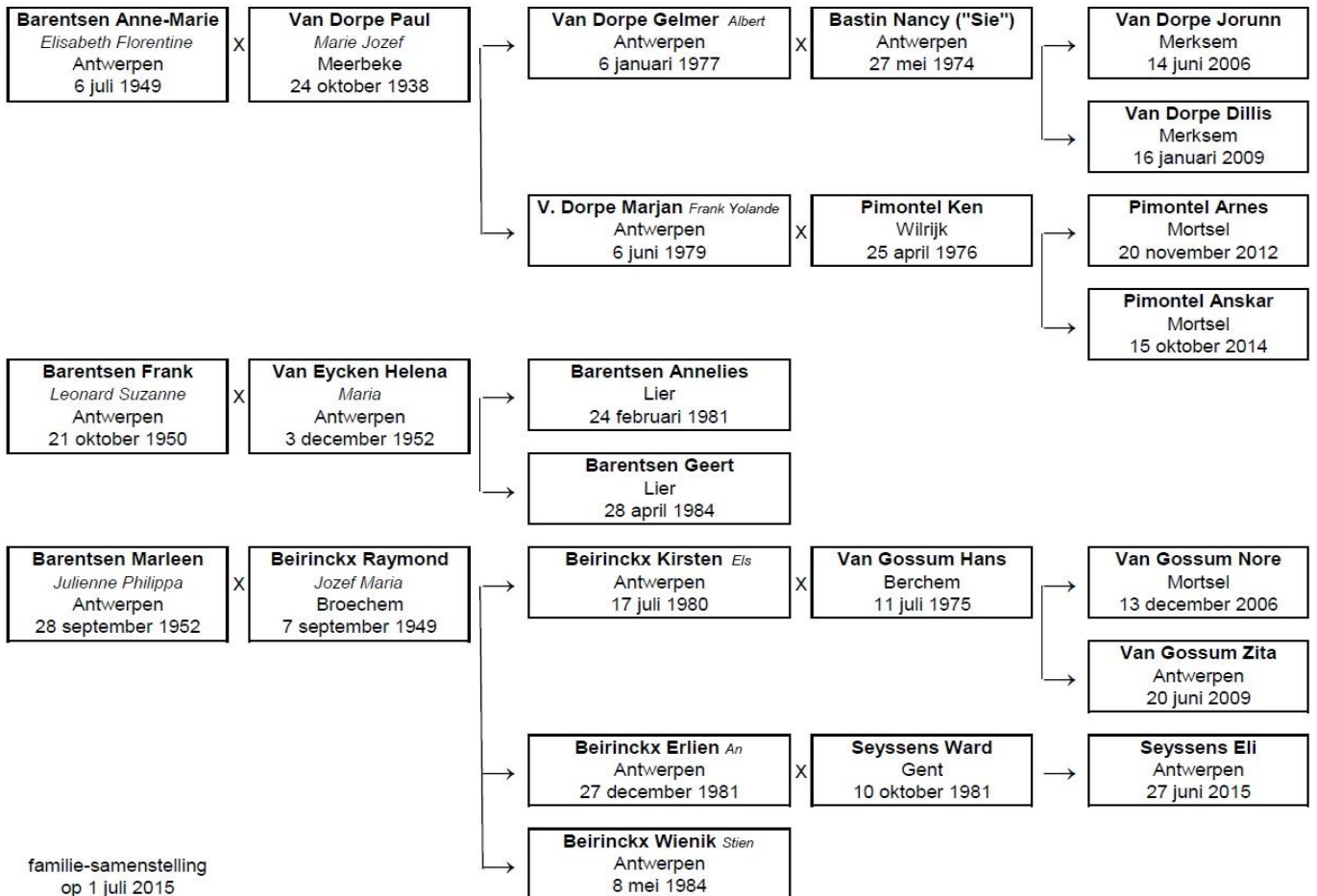
Getuigschrift.

De ondergeteekenden verklaren dat
Barentsen Albert
de lessen van het academisch jaar 1911-1912
gevolgd, en met Onderscheiding
het examen over de hiernavenstaande vakken
heeft afgelegd.

Antwerpen, 5 Augustus 1912

Barentsen Albert x Janssen Els

familie-samenstelling
op 1 juli 2015